

คติธรรมคำสอนของ - ท่านพระอาจารย์มั่น ภูริทัตโต

คัดลอกจาก: เจ้ใจผู้ธรรม (คัดลอกจากหนังสือ ขันขมิติสมังคีธรรม)

โพสต์ในลานธรรมเสวนา กระทั่งที่ 007934 - โดยคุณ : mayrin [8 ก.พ. 2546]

เนื้อความ :

ผู้สนใจศึกษาปฏิบัติธรรม คือ ผู้สนใจหาความรู้ความฉลาด เพื่อคุณงามความดีทั้งหลายที่โลกเขา ประารถนากัน เพราะคนเราจะอยู่และไปโดยไม่มีเครื่องป้องกันตัวย่อมไม่ปลอดภัยต่ออันตรายทั้งภายในและภายนอก

เครื่องป้องกันตัวคือหลักธรรม มีสติปัญญาเป็นอาวุธสำคัญ จะเป็นเครื่องมั่งคั่งไม่สะทก สะท้าน มีสติปัญญาแฝงอยู่กับตัวทุกอิริยาบถ จะคิด-พูด-ทำ อะไรไม่มีการยกเว้น มีสติปัญญาสอดแทรกอยู่ด้วยทั้งภายในและภายนอก

มีความเข้มแข็งอดทน มีความเพียรที่จะประกอบคุณงามความดี คนอ่อนแอโง่งเง่าเต่าตุ่น วุ่นวายอยู่กับอารมณ์เครื่องผูกพันด้วยความนอนใจ และเกียจคร้าน ในกิจการที่จะตัวให้พ้นภัย

*****

การดำเนินชีวิตผู้อื่น ถึงเขาจะผิดจริงก็เป็นการก่อความเดือดร้อนใจตนเองให้ขุ่นมัวไปด้วย

ความเดือดร้อนวุ่นวายใจที่คิดตำหนิผู้อื่นจนไม่เป็นสุขนั้น นักปราชญ์ถือเป็นการผิดบาปกรรม ไม่มีดีเลย จะเป็นโทษให้ท่านได้สิ่งไม่พึงปรารถนามาประมาณอย่างไม่คาดฝัน

การกล่าวโทษผู้อื่นโดยขาดการไตร่ตรองเป็นการตั้งสมโทษและบาปใส่ตนให้ได้รับความทุกข์ จึงควรตั้งเวทต่อความผิดของตน งดความเห็นที่เป็นบาปภัยแก่ตนเสีย ความทุกข์เป็นของน่าเกลียด น่ากลัว แต่สาเหตุที่ทำให้เกิดทุกข์ ทำไมพอใจสร้างขึ้นเอง

*****

ผู้เห็นคุณค่าของตัวเอง จึงเห็นคุณค่าของผู้อื่นว่ามีความรู้สึกร่วมกัน ไม่เบียดเบียนทำลายกัน ผู้มีศีลสัตย์เมื่อทำลายขันธ ไปในสุคติในโลกสวรรค์ ไม่ตกต่ำ

เพราะอำนาจศีลคุ้มครองรักษาและสนับสนุน จึงสมควรอย่างยิ่งที่จะพากันรักษาให้
บริบูรณ์ ธรรมก็ตั้งสอนแล้ว ควรจดจำให้ดี ปฏิบัติให้มั่นคง จะเป็นผู้ทรงคุณสมบัติทุก
อย่างแน่นอน

*****

เมื่อเกิดมาอาภัพชาติแล้ว อย่าให้ใจอาภัพอีก ผู้เกิดมาชาตินี้อาภัพแล้ว อย่าให้ใจ
อาภัพ คิดแต่ผลดีโทษทำบาปอกุศลเผาผลาญตน ให้ได้ทุกข์ เป็นบาปกรรมอีกเลย

*****

คนชั่วทำชั่วได้ง่าย และจิตใจไม่ยอมลดละและแก้ไขให้ดีคนดีทำได้ง่ายและติด
ใจกลายเป็นคนรักธรรมตลอดไป

*****

เราต้องการของดี คนดี ก็จำเป็นต้องฝึก ฝึกจนดี จะพ้นการฝึกไปไม่ได้ งานอะไรก็
ต้องฝึกทั้งนั้น ฝึกงาน ฝึกคน ฝึกสัตว์ ฝึกตน ฝึกใจ นอกจากตายแล้วจึงหมดการฝึก คำว่า
ดี จะเป็นสมบัติของผู้ฝึกดีแล้วแน่นอน

*****

ศีลนั้นอยู่ที่ไหน มีตัวตนอย่างไร ใครเป็นผู้รักษาแล้วก็รู้ว่า ผู้นั้นเป็นศีล ศีลก็
อยู่ที่ตนนี้ เจตนาเป็นศีล เจตนาคือจิตใจ คนเราถ้าจิตใจไม่มีก็ไม่เรียกว่าคน มีแต่กาย
จะทำอะไรได้

ร่างกายกับจิตต้องอาศัยซึ่งกันและกัน เมื่อจิตไม่เป็นศีล กายก็ประพฤติไปต่าง ๆ
มีโทษต่าง ๆ ผู้มีศีลแล้วไม่มีโทษ จะเป็นปกติเนบเนียนไม่หวั่นไหว ไม่มีเรื่องหลงทาง
หลงขอ คนที่หากคนที่ขอต้องเป็นทุกข์ ขอเท่าไรยังไม่มี ยิ่งอดอยากยากเข็ญ

กายกับจิตเราได้มาแล้ว มีอยู่แล้ว ได้มาจากบิดามารดาพร้อมบริบูรณ์แล้ว จะทำ
ให้เป็นศีลก็รีบทำ ศีลมีอยู่ที่เรานี้แล้ว รักษาได้ไม่มีกาล ได้ผลไม่มีกาล

*****

ผู้มีศีลย่อมเป็นผู้องอาจกล้าหาญ ผู้มีศีลย่อมมีความสุข ผู้จักมั่งคั่งบริบูรณ์
สมบูรณ์ ไม่อด ไม่ยาก ไม่จน ก็เพราะรักษาศีลได้สมบูรณ์ จิตดวงเดียวเป็นศีล เป็นสมาธิ
เป็นปัญญา

ผู้มีศีลแท้เป็นผู้หมดเวรหมดภัย

คุณธรรมยังผู้เข้าถึงให้เป็นผู้ฉลาดปราดเปรื่องเลื่องระบือ มีความฉลาด
กว้างขวางในอุบายวิธี ไม่มีความคับแคบจนมุม

*****

การปฏิบัติธรรมเป็นการทำตามคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้า ตรัสสอนเรื่อง กาย
วาจา จิต มิได้สอนเรื่องอื่น ทรงสอนให้ปฏิบัติฝึกหัดจิตใจ ให้เอาจิตพิจารณากาย เรียกว่า
กายานุปัตสนาสติปัฏฐาน หัดสติให้มากในการค้นคว้า เรียกว่า ฌัมมวิจยะ พิจารณาให้พอ
ทีเดียว เมื่อพิจารณาพองนเป็น สติสัมโพชฌงค์ จิตจึงจะเป็นสมาธิรวมลงเอง

การประกอบความพากเพียรทำจิตให้ยังเป็นการปฏิบัติตามคำสอนของพระบรม
ศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้า

*****

ความไม่ยั่งยืนเป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่และแน่นอน ความยิ่งใหญ่คือความไม่ยั่งยืนชีวิตที่
ยิ่งใหญ่คือชีวิตที่อยู่ด้วย ทาน ศีล เมตตา และกตัญญูชีวิตที่มีความดีอาจมิใช่ความยิ่งใหญ่
แต่ชีวิตที่ยิ่งใหญ่ต้องอาศัยคุณธรรมความดีเท่านั้น

*****

วาสนานั้นเป็นไปตามอัธยาศัย

คนที่มีวาสนาในทางที่ดีมาแล้ว แต่คบคนพาล วาสนาก็อาจเป็นเหมือนคนพาลได้
บางคนวาสนายังอ่อน เมื่อคบบัณฑิต วาสนาก็เลื่อนขั้นขึ้นเป็นบัณฑิต

ฉะนั้น บุคคลควรพยายามคบแต่บัณฑิตเพื่อเลื่อนภูมิวาสนาของตนให้สูงขึ้น

*****

ผู้มีปัญญาไม่ควรให้สิ่งที่ล่วงแล้วตามมา ไม่ควรหวังในสิ่งที่ยังมาไม่ถึง ผู้มีปัญญาได้เห็นในธรรมซึ่งเป็นปัจจุบัน ควรเจริญความเห็นนั้นไว้เนื่อง ๆ ควรรีบทำเสีย

ผู้มีปัญญา ซึ่งมีธรรมเป็นเครื่องอยู่ มีความเพียรแยกกิเลสให้หมดไป จะไม่เกียจคร้าน ขยันหมั่นเพียรทั้งกลางวันและกลางคืน

ด้วยจิตกราบบูชา

จากคุณ : mayrin [8 ก.พ. 2546]